

In zijn addenda op de "Catalogue des Lépidoptères" van Lambillion schrijft Derenne dat Celerio galii vroeger voorkwam in de duinen (niet controleerbaar). De vlinder moet in de voorbije eeuw veel meer verspreid zijn geweest in West-Europa, dank zij o.a. de teelt van Meekrap (Rubia tinctorum).

In Nederland komt het dier onregelmatig voor en sommige jaren worden de rupsen vrij talrijk gevonden op zandgrond. Wat Noord-Brabant betreft, geeft de Katalogus Lempke (en supplement) een achttal vindplaatsen (o.a. Mierlo waar in 1956 meer dan 200 rupsen werden verzameld!). Als voedselplanten van de rups worden buiten Galium verum en Epilobium ook Oenothera (Cat. Lempke) en de bovengenoemde Rubia tinctorum aangegeven.

Familie : Sphingidae

Hippotion celerio L.

Ons trouw medelid van de Vereniging voor Entomologie Theo Garrevoet was wel aangenaam verrast toen hij op 1 oktober 1975 een prachtexemplaar van de grote wingerdpijlstaart vond vlak bij zijn woning te Kruibeke.

Deze tropische immigrant wordt in ons land zeer zelden waargenomen. Cat. Lambillion-Derenne vermeldt enkele vangsten uit het midden van het land en verder één van Luik, Namen en Dinant.

Lempke noemt Hippotion celerio "een van onze zeldzaamste immigranten". In Noord-Brabant werd de vlinder op twee plaatsen gevonden (Cat. Lempke).

A. Janssen

CELERIO GALII SCHIFF. TE MECHELEN

(Sphingidae)

Wegens de belangstelling voor mijn vondst van de walstropijlstaart; meen ik dat het de moeite waard is er een artikelje aan te wijden.

Op 23-8-1973 zocht ik in de namiddag met een vriend rupsen van het avondrood (Deilephila elpenor L.) op een braakliggend terrein op Stuivenberg in de buurt van het Vrijbroekpark te Mechelen. Het viel op dat we geen rupsen aantroffen op het harige wilgeroosje (Epilobium hirsutum L.) maar wel op de gewone soort (Epilobium angustifolium L.) en te

vens op een kleinere soort basterdwederik. Mijn makker vond buiten de veel voorkomende bruin-zwarte rupsen ook enkele groene en lichtbruine exemplaren.

Het waren eigenlijk die veel mooiere groene rupsen die mij er toe aanzetten om in de vroege avond van diezelfde dag nog eens alleen op zoek te gaan. Eerst vond ik niets meer tot ik plots een prachtige grote rups aantrof op E. angustifolium L. Ik dacht eerst aan de wolfsmelkpijlstaart (Celerio euphorbiae L.). Daar deze echter normaal niet op wilgeroosjes voorkomt, dacht ik meteen aan de walstropijlstaart, wat het ook bleek te zijn toen ik thuis de rups determineerde.

Het dier was blijkbaar zo goed als volwassen, want enkele dagen later kroop het reeds in de grond. Het was waarschijnlijk ook daarom dat het de volgende dagen vruchteloos zoeken was naar meer exemplaren. Ze waren blijkbaar allen reeds in de grond gekropen. Of was er maar één ei gelegd? Het werd een lange winter wachten, maar eindelijk op 19-6-1974 kwam de prachtige vlinder te voorschijn, die nu een van de pronkstukken uit mijn verzameling is.

Ik wens hier nog aan toe te voegen dat ik op dezelfde dag, nl. op 23-8-1973 ook 14 rupsen van het avondrood ving. Waar ik er eveneens in 1972 een aantal gevonden had, heb ik in de twee afgelopen jaren geen enkel exemplaar meer aangetroffen.

Diederik Van den Abbeele

AANWINST VOOR DE BIBLIOTHEEK

ATLAS PROVISOIRE DES INSECTES DE FRANCE

Edition et distribution : Faculté des Sciences Agronomiques de l'Etat, Zoologie Générale et Faunistique, Gembloux.

In 1974 verschenen de eerste twee atlassen met verspreidingskaarten van in Frankrijk waargenomen insekten, met inbegrip van België en Corsica. De aantekeningen op de kaarten zijn ons bekend van de reeds vroeger verschenen Belgische verspreidingskaarten. De twee atlassen zijn :